

การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
กับผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

A Comparative Study Measurement Value Subsequent to Initial
Recognition of Property Plant and Equipment and Firm's Future
Performance of Listed Company in the Stock Exchange of Thailand

วันที่รับบทความ: 14 พฤศจิกายน 2561

วันแก้ไขบทความ: 10 พฤษภาคม 2562

วันตอบรับบทความ: 18 มิถุนายน 2562

สุมาลี เอกพล^{1*} สมเกียรติ ฉายพระพักตร์² และ กิตติมา ทางนะที่³

Sumalee Ekkaphol^{1*} Somkiat Chayprapak² and Kittima Thangnatee³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับการดำเนินงานในอนาคต และเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบระหว่างกลุ่มบริษัทที่วัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่และกลุ่มบริษัทที่วัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง ระหว่างปี 2554 - 2558 จำนวนตัวอย่าง 438 บริษัท (1,760 รายปีรายบริษัท) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่วัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบของกลุ่มบริษัทที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่มีค่ามากกว่าค่าความสัมพันธ์ของกลุ่มบริษัทที่ใช้วิธีราคาทุน

คำสำคัญ : การวัดมูลค่าของสินทรัพย์, การตีราคาใหม่, ผลการดำเนินงานในอนาคต

* Corresponding Author email: Sumalee.ak@rmuti.ac.th

¹ อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

² อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

³ อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

Abstract

The research objectives were i) to investigate relationships between property, plant and equipment measurement and firm's future performance and ii) to compare between cost model versus revaluation model of property, plant and equipment measurement and firm's future performance. Firm's future performance was measured by operating income and cash flow from operating activities. This study examined 438 firms, listing on the Stock Exchange of Thailand, whose financial statements for period 2011-2015 (1,760 firm-year observations). The Multiple Regression Analysis method was used to analyze the data for hypothesis testing. The result found that there was significantly positive relationship between two model measurements of property, plant and equipment to future's firm performance. Additionally, comparison between cost models versus revaluation model revealed the revaluation model had more significantly positive relationship than cost method.

Keywords: Measurement Value, Revaluation, Future Performance

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการนำเอามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ มาอ้างอิงเพื่อพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินแต่ละฉบับได้กำหนดวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยข้อมูลทางการบัญชีที่สำคัญ (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ, 2554) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับมีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างจากวิธีการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก รวมถึงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่ได้กำหนดให้กิจการสามารถเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ณ วันที่ในงบการเงิน ว่าสามารถเลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่หรือวิธีราคาทุนในการวัดมูลค่า จากการกำหนดให้สามารถเลือกใช้นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ได้ อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์ซึ่งเป็นข้อมูลทางบัญชีที่นำเสนอในงบการเงินมีความแตกต่างกัน (ศรัญญา เจียงทิพากร, 2553)

ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (2558) ระบุว่าสินทรัพย์เป็นทรัพยากรที่อยู่ในการควบคุมของกิจการ ซึ่งทรัพยากรดังกล่าวสามารถก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต ดังนั้น การเลือกใช้นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการวัดมูลค่าของสินทรัพย์จึงส่งผลกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์ที่แสดงในงบการเงิน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจในการคาดการณ์ผลการดำเนินงานของกิจการ โดยงานวิจัยของ Piak (2009) ได้มีข้อสมมติว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์จำนวนมากหรือบริษัทที่มีมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นอาจส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของกิจการเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารของกิจการที่เลือกใช้นโยบายการบัญชีเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าที่แท้จริงของสินทรัพย์ทำให้นักลงทุนสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ (Aboody, Barth & Kasznik, 1999) และส่วนเพิ่มจากการตีราคาสินทรัพย์ถาวรมีความสัมพันธ์กับกำไรจากการดำเนินงานในอนาคต (ศรัญญา เจียงทิพากร, 2553) โดยข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าของสินทรัพย์ที่วัดด้วยวิธีการตีราคาใหม่หรือมูลค่ายุติธรรมเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจและเป็นวิธีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าวิธีราคาทุน (สุชาติดา วุฒิปัญญารัตนกุล และ ศิริดา จารุดกานนท์, 2556)

ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการและเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบดังกล่าวระหว่างกิจการที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่กับวิธีราคาทุนในการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ จึงอาจเป็นข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการคาดการณ์ผลการดำเนินงานของกิจการได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกลุ่มกิจการที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่และวิธีราคาทุน
2. เปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตระหว่างกลุ่มกิจการที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่กับวิธีราคาทุน

ทบทวนวรรณกรรม

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ได้กำหนดแนวปฏิบัติสำหรับการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งกำหนดให้กิจการสามารถเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนหรือวิธีการตีราคาใหม่ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557)

สำหรับกิจการที่เลือกใช้นโยบายการบัญชีสำหรับการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาทุน กิจการต้องแสดงมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวในงบการเงินด้วยมูลค่าที่คำนวณจากราคาทุนเมื่อเริ่มแรกหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์ ส่วนกิจการที่จะเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่ได้นั้น สินทรัพย์ของกิจการดังกล่าวต้องสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งวิธีการตีราคาใหม่เป็นการแสดงมูลค่าของสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการตีราคาใหม่หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม และผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมที่เกิดขึ้นในภายหลัง จากแนวปฏิบัติเกี่ยวกับจากวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ดังกล่าว การเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์ที่แสดงในงบการเงินแตกต่างกันด้วย ซึ่งมูลค่าของสินทรัพย์เป็นข้อมูลที่ใช้ในการคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานใน

อนาคต

การวัดมูลค่าของสินทรัพย์นั้นนอกจากสามารถทำให้ข้อมูลในรายงานการเงินสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงของกิจการแล้ว ยังทำให้รายงานการเงินมีลักษณะที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทั่วไปของรายงานการเงินด้วยคือ ให้ข้อมูลทางการเงินของกิจการเกี่ยวกับทรัพยากรของกิจการ กระแสเงินสดรับในอนาคต และการประเมินความสามารถของฝ่ายบริหารในการจัดการทรัพยากรของกิจการ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2558) ดังนั้น หากส่วนของเจ้าของหรือสินทรัพย์สุทธิเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยรายการอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง มีเพียงมูลค่าของสินทรัพย์เท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดจากการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ด้วยวิธีการบัญชีที่แตกต่างกันระหว่างมูลค่าเมื่อเริ่มแรก ณ วันที่ได้สินทรัพย์มากับมูลค่า ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีหรือวันที่ในงบการเงินจากการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถคาดการณ์ได้ว่าในอนาคตสินทรัพย์ที่กิจการควบคุมอยู่ จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตได้มากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งหมายถึงความสามารถในการดำเนินงานในอนาคตของกิจการนั่นเอง ดังเช่นงานวิจัยของ ศรีอยุธยา เจียงทิพากร (2553) ที่แสดงให้เห็นว่าการตีราคาเพิ่มสำหรับสินทรัพย์ถาวรของบริษัทที่ผู้บริหารมีความต้องการทำให้สินทรัพย์ดังกล่าวแสดงในงบการเงินด้วยมูลค่าที่เป็นปัจจุบันมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aboody, Barth & Kasznik (1999) ที่แสดงให้เห็นว่าการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการพยากรณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตใน 1 ปี 2 ปี และ 3 ปี ข้างหน้า โดยผลการดำเนินงานของกิจการวัดจากกำไรทางบัญชีและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน นอกจากนี้ งานวิจัยของ Lopes & Walker (2012) ได้ประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Dechow (1994) ซึ่งกล่าวในงานวิจัยของ Aboody, Barth & Kasznik (1999) ยังแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจในการเลือกใช้นโยบายการตีราคาใหม่สำหรับสินทรัพย์ถาวรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการตลอดระยะเวลา 3 ปี ซึ่งแสดงให้เห็น

เห็นว่าการตีราคาสินทรัพย์ไม่ได้ส่งผลให้ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทดีขึ้น โดยให้เหตุผลว่าอาจเกิดจากการเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งถูกผลักดันโดยผู้บริหารของบริษัทที่มีปัญญาทางการเงินเพื่อเป็นการสร้างข้อมูลของกิจการให้ดูดี และในกรณีที่การตีราคาสินทรัพย์ถาวรเพิ่มโดยไม่ได้คำนึงถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อราคาตลาดของสินทรัพย์ การตีราคาดังกล่าวอาจส่งผลทำให้ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการยิ่งลดลง เนื่องจากสินทรัพย์ไม่ได้แสดงด้วยมูลค่าที่สะท้อนถึงกระแสเงินสดที่จะได้รับจากการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ดังกล่าว จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับการตีราคาใหม่ของสินทรัพย์สามารถนำมาใช้คาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการและกระแสเงินสดรับโดยตัวแบบของ Dechow (1994 อ้างถึงในศรีสัญญา เจริงทิพากร, 2553) เป็นพื้นฐานของตัวแบบที่ใช้วัดกำไรจากการดำเนินงานและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน โดยสมการที่ใช้ในการวัดผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการจากกำไรจากการดำเนินงานตามเกณฑ์คงค้างและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน มีดังนี้

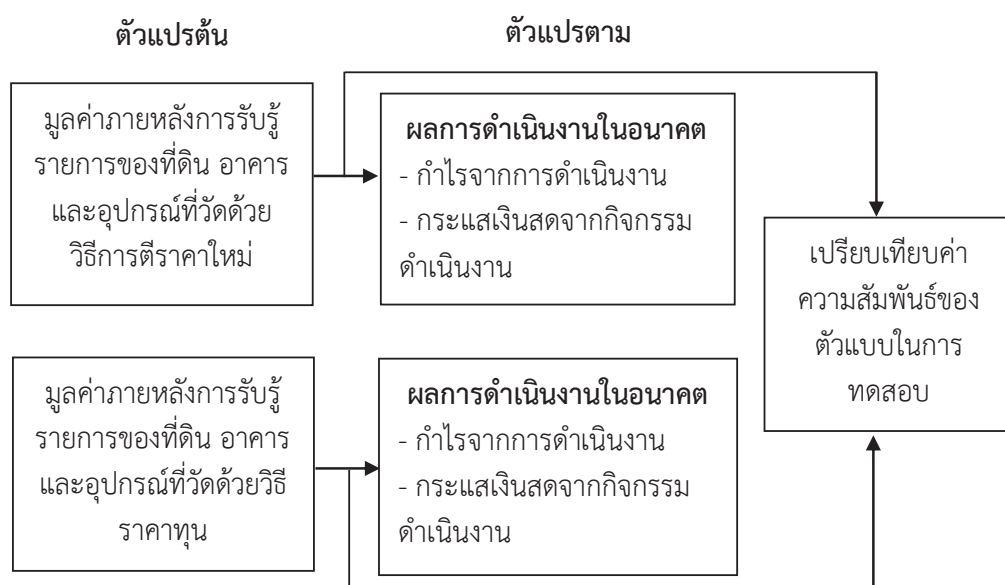
$$\begin{aligned} \text{กำไรจากการดำเนินงาน (Earnings)} &= \text{กำไรจากการดำเนินงานตามเกณฑ์คงค้าง} \\ &\quad (\text{Operating Accruals}) + \text{กระแสเงินสดจาก} \\ &\quad \text{กิจกรรมดำเนินงาน (Cash from Operation)} \end{aligned}$$

กำไรจากการดำเนินงานภายใต้เกณฑ์คงค้าง (Operating Accruals) ตามสมการข้างต้น นั้น คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียน และผลต่างของส่วนเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงานระยะยาว จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางบัญชีกับผลการดำเนินงานในอนาคตตามตัวแบบของ Dechow (1994) สรุปได้ว่าการวัดผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการสามารถวัดได้จากข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ กำไรจากการดำเนินงานตามเกณฑ์คงค้างและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงวัดผลการดำเนินงานในอนาคตโดยใช้ตัวแบบของ Dechow (1994) โดยวัดจากกำไรจากการดำเนินงานและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

นอกจากการศึกษาความสัมพันธ์ทางตรงระหว่างการตีราคาใหม่ของสินทรัพย์กับผลการดำเนินงานของกิจการแล้ว ยังพบงานวิจัยในอดีตที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการวัดมูลค่าของสินทรัพย์และราคาหุ้นหรือวัดความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เช่น งานวิจัยของ Paik (2009) ได้ศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ถาวรโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในการตีราคาสินทรัพย์ถาวรกับราคาหุ้น โดยแยกกลุ่มประเทศตามระบบกฎหมายคือ ระบบกฎหมายแบบ Common Law กับระบบกฎหมายแบบ Code Law ผลการศึกษาพบว่า การตีราคาสินทรัพย์ส่งผลกระทบต่อมูลค่าตลาดของหุ้น ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ประเทศได้แก่ ประเทศเกรทบริเตน ประเทศเบอร์มิวดา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศฮ่องกง และประเทศฟิลิปปินส์ และอีก 10 ประเทศ พบว่า กลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ Common Law การตีราคาใหม่ของสินทรัพย์ถาวรมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้น แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ Code Law และงานวิจัยของ สุชาติ วุฒิปัญญารัตนกุล และ ศิรดา จารุตกานนท์ (2556) พบว่า ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวที่เปิดเผยไว้ในงบการเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ และมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แสดงด้วยวิธีการตีราคาใหม่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แสดงด้วยราคาทุน

นอกจากนั้นยังพบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ประเภทอื่นกับผลการดำเนินงานในอนาคต เช่น งานวิจัยของ Argilés, Garcia-Lbandon & Monllau (2011) ได้ทำการศึกษากิจการประเภทฟาร์มของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสเปน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีการวัดมูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพด้วยราคาทุน และกลุ่มตัวอย่างที่มีการวัดมูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพด้วยมูลค่ายุติธรรม จากการศึกษาไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดในอนาคตระหว่างกลุ่มที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพด้วยราคาทุนกับกลุ่มที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพด้วยมูลค่ายุติธรรม แต่พบว่ามูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมสามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าของสินทรัพย์ไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่วัดด้วยกระแสเงินสด แต่มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สามารถใช้เป็นข้อมูลในการคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตได้

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตพบว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในอนาคต ทั้งในกรณีที่ศึกษาเฉพาะบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินทรัพย์ใหม่และกรณีการเลือกใช้การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ด้วยวิธีการตีราคาใหม่และวัดด้วยวิธีราคาทุน โดยมูลค่าของสินทรัพย์ที่วัดด้วยวิธีการตีราคาใหม่หรือมูลค่ายุติธรรมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตและสามารถคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตได้มากกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ที่วัดด้วยวิธีราคาทุน ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในประเทศไทยมีความครบถ้วนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคต และเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่กับวิธีราคาทุนเพื่อใช้สนับสนุนข้อสรุปที่สามารถนำมาคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี 2554 – 2558 โดยไม่รวมกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (หมวดธุรกิจกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์) และหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบตามข้อมูลที่ต้องการศึกษาและรอบปีบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม การเลือกตัวอย่างใช้วิธีเจาะจง โดยเลือกเฉพาะตัวอย่างที่มีข้อมูลทางบัญชีครบถ้วนตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยมีทั้งสิ้น 438 บริษัท จำนวนข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 1,760 รายปี รายบริษัท โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่ จำนวน 82 บริษัท และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีราคาทุนจำนวน 356 บริษัท โดยจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามวิธีการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

Industry	Revaluation			Cost		
	company	n	%	company	n	%
	Sample			Sample		
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	20	85	26.60	31	114	7.90
2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	7	27	8.40	30	133	9.20
3. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	18	64	20.00	66	249	17.30
4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	12	42	13.10	80	337	23.40
5. กลุ่มทรัพยากร	5	21	6.60	31	119	8.30
6. กลุ่มบริการ	15	62	19.40	84	337	23.40
7. กลุ่มเทคโนโลยี	5	19	5.90	34	151	10.50
รวม	82	320	100.00	356	1,440	100.00

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บจากงบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยระยะเวลาศึกษาตั้งแต่ปี 2554 - 2558

3. ตัวแบบและตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

$$\Delta OP_{it+1} = \alpha + \beta_1 PPEVA_{it} + \beta_2 \Delta OP_{it} + \beta_3 D/E_{it} + \beta_4 Assets_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

ตัวแบบที่ (1) ประกอบด้วย 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ มูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (PPEVA_{it}) 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน (ΔOP_{it+1}) และ 3) ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ส่วนเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน (ΔOP_{it}) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E_{it}) และสินทรัพย์รวม (Assets_{it}) ใช้ค่าลอการิทึมเพื่อแก้ปัญหาการกระจายของข้อมูล ของบริษัท i ในปี t โดยที่ t เท่ากับ 2554 -2558 ตัวแบบที่ (1) ดังนี้

โดยกำไรจากการดำเนินงาน คำนวณได้ดังนี้

กำไรจากการดำเนินงาน (OP) = กำไร(ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ +
ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวร + ขาดทุนจากการด้อย
ค่าของสินทรัพย์ถาวร + ขาดทุน(กำไร)จากการจำหน่าย
สินทรัพย์ถาวร

$$\Delta CFO_{it+1} = \alpha + \beta_1 PPEVA_{it} + \beta_2 \Delta CFO_{it} + \beta_3 \Delta WC_{it} + \beta_4 Assets_{it} + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

ตัวแบบที่ (2) ประกอบด้วย 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ มูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (PPEVA_{it}) 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (ΔCFO_{it+1}) และ 3) ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ส่วนเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (ΔCFO_{it}) ส่วนเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียน (ΔWC_{it}) และสินทรัพย์รวม ($Assets_{it}$) ใช้ค่าลอการิทึมของบริษัท *i* ในปี *t* โดยที่ *t* เท่ากับ 2554 -2558 ตัวแบบที่ (2)

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบและสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้วิธีการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อตรวจสอบทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงาน ในอนาคตจะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) และนำค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณหรือค่าทางสถิติที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการ (ตัวแปรตาม) ที่อธิบายด้วยมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ตัวแปรต้น) (Adjusted R²) เป็นค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุมาเปรียบเทียบกับค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่วัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีการตีราคาใหม่กับกลุ่มตัวอย่างที่วัดมูลค่าด้วยวิธีการราคาทุน จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตที่กล่าวข้างต้น จึงสามารถแสดงสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 มูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามวิธีการตีราคาใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกลุ่มที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่ มากกว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกลุ่มที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการราคาทุน

ผลการวิจัย

1. สถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (PPEVA_{it}) การเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน (ΔOP_{it}) การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (ΔCFO_{it}) และตัวแปรควบคุมที่นำมาศึกษาจะเห็นว่ามีความแตกต่างกันและการกระจายของข้อมูลค่อนข้างสูงทั้งกลุ่มที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่และวิธีราคาทุน จึงกล่าวได้ว่าในช่วงเวลาที่ศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีความแตกต่างกันสูง

ตารางที่ 2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรจำแนกตามวิธีการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

Variables	Revaluation			Cost		
	n	Mean	Std. Deviation	n	Mean	Std. Deviation
PPEVA _{it}	320	11771.22	31721.74	1,440	8704.61	27973.89
ΔOP_{it}	320	80.23	1550.19	1,440	59.04	2510.40
ΔCFO_{it}	320	-13.45	2657.25	1,440	128.83	3020.03
D/E _{it}	320	1.12	2.54	1,440	1.40	8.16
ΔWC_{it}	320	71.14	3139.89	1,440	287.58	8375.11
Assets _{it}	320	9.62	0.62	1,440	9.68	0.63
ΔOP_{it+1}	320	108.88	1762.20	1,440	147.03	2057.46
ΔCFO_{it+1}	320	222.69	2574.66	1,440	120.70	2609.55

(PPEVA_{it}, ΔOP_{it} , ΔCFO_{it} , ΔWC_{it} , ΔOP_{it+1} , ΔCFO_{it+1} ใช้หน่วย: 1 ล้านบาท)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการทั้งกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่และวิธีราคาทุนในตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่วัดค่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ทั้งกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่และกลุ่มที่เลือกใช้วิธีราคาทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และตารางที่ 4 เป็นตัวแบบที่วัดผลการดำเนินงานในอนาคตด้วยการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีพบว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตทั้งกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่และกลุ่มที่เลือกใช้วิธีราคาทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่ามูลค่าของสินทรัพย์ที่ด้วยวิธีการตีราคาใหม่และวิธีราคาทุนสามารถคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ จึงเป็นเหตุผลสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ 1

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานใน
อนาคตที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน

Variables	Revaluation					Cost				
	ΔOP_{it+1}	PPEVA _{it}	ΔOP_{it}	D/E _{it}	Assets _{it}	ΔOP_{it+1}	PPEVA _{it}	ΔOP_{it}	D/E _{it}	Assets _{it}
ΔOP_{it+1}	1	0.182**	-0.247**	0.311**	0.011	1	0.229**	-0.242**	0.193**	0.079**
PPEVA _{it}		1	0.134**	0.167**	0.640**		1	0.051	0.006	0.513**
ΔOP_{it}			1	0.030	0.137*			1	0.009	0.060*
D/E _{it}				1	0.243**				1	0.028
Assets _{it}					1					1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed), * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานใน
อนาคตที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

Variables	Revaluation					Cost				
	ΔOP_{it+1}	PPEVA _{it}	ΔOP_{it}	D/E _{it}	Assets _{it}	ΔOP_{it+1}	PPEVA _{it}	ΔOP_{it}	D/E _{it}	Assets _{it}
ΔOP_{it+1}	1	0.182**	-0.247**	0.311**	0.011	1	0.229**	-0.242**	0.193**	0.079**
PPEVA _{it}		1	0.134**	0.167**	0.640**		1	0.051	0.006	0.513**
ΔOP_{it}			1	0.030	0.137*			1	0.009	0.060*
D/E _{it}				1	0.243**				1	0.028
Assets _{it}					1					1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed), * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)

3. การเปรียบเทียบวิธีการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผล การดำเนินงานในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับ
ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน (ΔOP_{it+1})ตาม
ตารางที่ 5 พบว่า มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตทั้ง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่ (P-value = 0.000) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการราคาทุน (P-value = 0.000)
ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 นอกจากนี้ ตารางที่ 5 ยังแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของที่ดิน อาคารและ
อุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
วิธีการราคาทุน ผลการทดสอบแสดงค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบของกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่
(Adjusted R² = 0.210) มากกว่าค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบของกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการราคาทุน
(Adjusted R² = 0.154)

สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและ
อุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรม
ดำเนินงาน (ΔCFO_{it+1}) ตามตารางที่ 6 พบว่า มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ
ผลการดำเนินงานในอนาคตทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่ (P-value = 0.000) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
วิธีการราคาทุน (P-value = 0.000) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 และตารางที่ 6 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่า

ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการตีราคาใหม่ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีราคาทุน ผลการทดสอบแสดงค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบของกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่ (Adjusted R² = 0.433) มากกว่าค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบทดสอบของกลุ่มที่เลือกใช้วิธีราคาทุน (Adjusted R² = 0.309)

จากผลการทดสอบดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ 2 ที่ว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกลุ่มที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่มีค่ามากกว่าค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบดังกล่าวของกลุ่มที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุน แสดงให้เห็นว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่วัดด้วยวิธีการตีราคาใหม่สามารถอธิบายผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้มากกว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่วัดด้วยวิธีราคาทุน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการตีราคาใหม่กับวิธีราคาทุน ตัวแบบวัดผลการดำเนินงานในอนาคตที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน

Model 1		Dependent Variables : ΔOP_{it+1}				
Independent Variables	Revaluation			Cost		
	Coefficients	t-value	P-value	Coefficients	t-value	P-value
PPEVA _{it}	0.311	4.792	0.000	0.265	9.390	0.000
ΔOP_{it+1}	-0.266	-5.295	0.000	-0.254	-10.468	0.000
D/E _{it}	0.323	6.291	0.000	0.196	8.063	0.000
Assets _{it}	-0.230	-3.483	0.001	-0.047	-1.667	0.096
N		320			1,440	
R		0.469			0.396	
Adjusted R ²		0.210			0.154	

$$\text{Model 1: } \Delta OP_{it+1} = \alpha + \beta_1 PPEVA_{it} + \beta_2 \Delta OP_{it} + \beta_3 D/E_{it} + \beta_4 Assets_{it} + \epsilon_{it}$$

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการตีราคาใหม่กับวิธีราคาทุน ตัวแบบวัดผลการดำเนินงานในอนาคตที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

Model 2		Dependent Variables : ΔCFO_{it+1}				
Independent Variables	Revaluation			Cost		
	Coefficients	t-value	P-value	Coefficients	t-value	P-value
PPEVA _{it}	0.277	4.805	0.000	0.147	5.693	0.000
ΔCFO_{it}	-0.605	-13.712	0.000	-0.559	-25.014	0.000
ΔWC_{it}	0.266	6.289	0.000	0.009	0.392	0.695
Assets _{it}	-0.028	-0.495	0.621	0.064	2.513	0.012
N		320			1,440	
R		0.663			0.558	
Adjusted R ²		0.433			0.309	

$$\text{Model 2: } \Delta CFO_{it+1} = \alpha + \beta_1 PPEVA_{it} + \beta_2 \Delta CFO_{it} + \beta_3 \Delta WC_{it} + \beta_4 Assets_{it} + \epsilon_{it}$$

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบริษัทจำนวน 438 บริษัท เป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 1,760 รายปีรายบริษัท ระหว่างปี 2554 – 2558 พบว่า มูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ทั้งกลุ่มที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่กับกลุ่มที่เลือกใช้วิธีราคาทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} = 0.000$) ทั้งตัวแบบที่วัดผลการดำเนินงานในอนาคตด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ Aboody, Barth & Kasznik (1999) และ Lopes & Walker (2012) ที่พบว่าส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้นในปีปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปลี่ยนแปลงของกำไรทางบัญชีและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในอีก 1 – 3 ปี ข้างหน้า

สำหรับการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงาน พบว่า ค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบการทดสอบของกลุ่มบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่มีค่าเท่ากับ 0.210 และค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบการทดสอบของกลุ่มบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนที่มีค่าเท่ากับ 0.154 หมายความว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ของกลุ่มบริษัทที่วัดด้วยวิธีการตีราคาใหม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในอนาคตได้ 21% ซึ่งมากกว่ากลุ่มบริษัทที่วัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาทุนที่สามารถอธิบายได้เพียง 15.4% เป็นที่น่าสังเกตว่า ผลการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ตัวแบบที่วัดผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการด้วยการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานก็เป็นไปในทิศทางเดียวกับตัวแบบที่วัดด้วยการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการดำเนินงานโดยพบว่า ค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบการทดสอบของกลุ่มบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่มีค่าเท่ากับ 0.433 และค่าความสัมพันธ์ของตัวแบบการทดสอบของกลุ่มบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนที่มีค่าเท่ากับ 0.309 หมายความว่ามูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่วัดด้วยวิธีการตีราคาใหม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในอนาคตได้ 43.3% ซึ่งมากกว่าความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในอนาคตของมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่วัดด้วยวิธีราคาทุนเพียง 30.9% ผลการทดสอบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Argilés, Garcia-Lbandon & Monllau, (2011) ที่พบว่ามูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมสามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ดีกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยราคาทุนเดิม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขาดา วุฒิปัญญารัตน์กุล และ ศิรดา จารุตกานนท์ (2556) ที่พบว่า สินทรัพย์ถาวรที่วัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าสินทรัพย์ถาวรที่วัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุน เป็นเหตุผลที่สนับสนุนว่าวิธีการตีราคาใหม่เป็นวิธีการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในอนาคตได้มากกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ที่วัดด้วยวิธีราคาทุนทั้งตัวแบบที่วัดผลการดำเนินงานในอนาคตด้วยกำไรจากการดำเนินงานและตัวแบบที่วัดค่าด้วยกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหารของบริษัทสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รวมทั้งสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น ที่มาตามฐานการรายการทางการเงินกำหนดให้กิจการสามารถเลือกใช้นโยบายการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่หรือมูลค่ายุติธรรม ซึ่งจะทำให้ข้อมูลในงบการเงินสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงของกิจการ นอกจากนี้ นักวิเคราะห์และนักลงทุนยังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่ต้องการลงทุน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในอนาคตควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตีราคาของสินทรัพย์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการที่วัดด้วยตัวแบบการวัดผลการดำเนินงานในอนาคตตามตัวแบบอื่น รวมทั้งศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าของสินทรัพย์กับผลการดำเนินงานในอนาคตโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการ

เอกสารอ้างอิง

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ. (2554). กรอบวิชาชีพการบัญชีเป็นฉันใด?. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 7(18), 75-83.

สุชาติา วุฒิปัญญารัตนกุล และ ศิรดา จารุตถานนท์. (2556). ความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีตีราคาใหม่. *วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 2(2), 50-63.

ศรัญญา เจียงทิพากร. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการวัดมูลค่าในภายหลังการรับรู้รายการด้วยวิธีการตีราคาใหม่ของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์กับผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการความมีคุณค่าเกี่ยวกับการตัดสินใจและความทันต่อเวลาของข้อมูล. งานนิพนธ์การศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)*. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2558, สืบค้นจาก <http://www.fap.or.th/Article/Detail/67362>.

_____. (2557). *มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2557)*. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2558, สืบค้นจาก <http://www.fap.or.th/Article/Detail/67362>.

Lopes, A., & Walker, M. (2012). Asset revaluations, future firm performance and firm-level corporate governance arrangements: New evidence for Brazil. *The British Accounting Review*, 44, 53-67.

Aboudy, D., Barth, M. E., & Kasznik, R. (1999). Revaluations of fixed assets and future firm performance: Evidence from the UK. *Journal of Accounting and Economics*, 26, 149-178.

- Paik, G. (2009). The value relevance of fixed asset revaluation reserves in international accounting. *International Management Review*, 5(2), 73-109.
- Argilés, J.M., Garcia Blandon, J., & Monllau, T. (2011). Fair value versus historical cost-based valuation for biological: Predictability of financial information. *Contabilidad-Spanish Accounting Review*, 14(2), 87-113.
- Dechow, M. P. (1994). Accounting earnings and cash flows as measures of firm performance: The role of accounting accruals. *Journal of Accounting and Economics*, 18, 3-42.